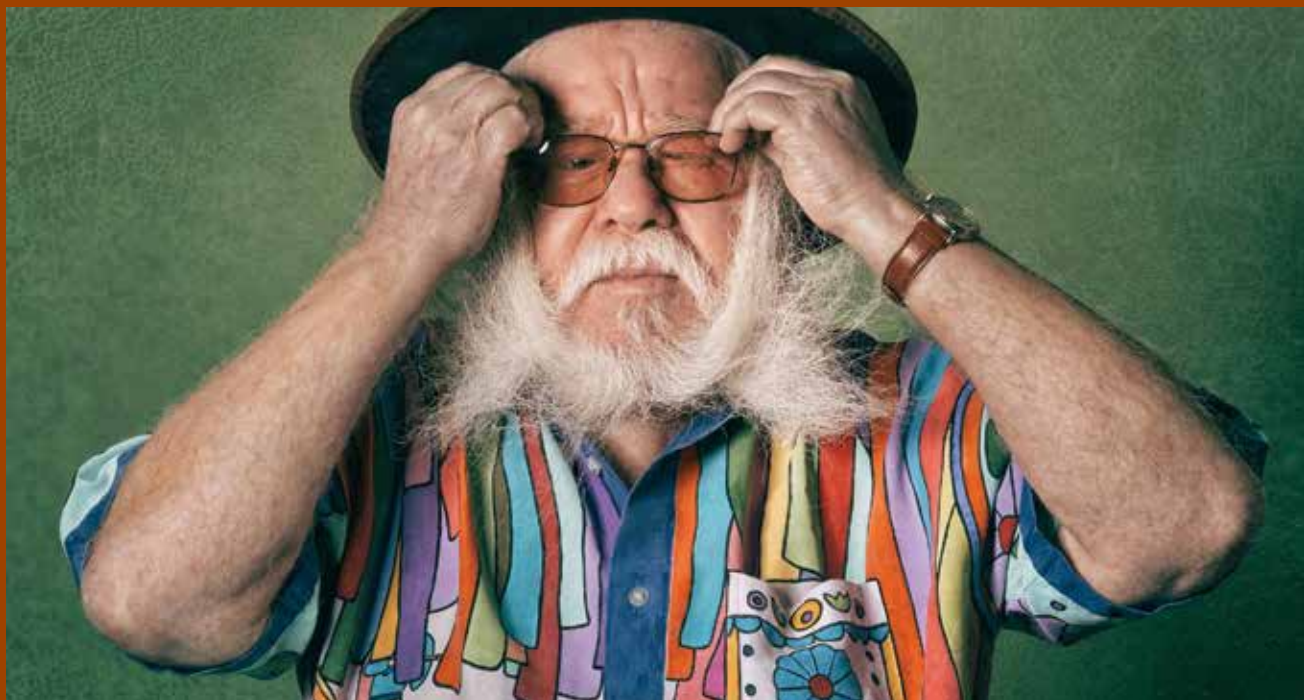

DE FAVORIETE COMPOSITIE VAN...

WIBOUD BURKENS, TOETSENIST, PRODUCER, COMPONIST

'Leuke, maar eigenlijk onmogelijke vraag. Ik heb erover nagedacht en kies voor een compositie die mij na aan het hart ligt, maar die ook heel belangrijk is geweest voor mijn carrière.

Het nummer heet *Nem Um Talvez*, Portugees voor 'misschien niet'. Een track van de dubbel-lp *Live-Evil* van Miles Davis, uit 1971. Het is een compositie van de Braziliaan Hermeto Pascoal, een te gekke multi-instrumentalist. Hij wordt in juni 84 en gaf tot aan de coronacrisis nog steeds live concerten.

Ik heb Hermeto een paar keer zien optreden in het Bimhuis, een spektakel. Hij slaat op de piano, op de fluit, haalt muziek uit dieren, een waanzinnig inspirerende man. Het waren sessies van drie uur, die man ontplofte gewoon. De mensen klommen op de tafels, het ging maar door.

Met mijn grunge-jazzbandje The Jazzmeteors heb ik *Nem Um Talvez* zelf ook gespeeld. Onze drummer Ruben van Roon was idolaat van Miles Davis. Door mij met die plaat *Live-Evil* in aanraking te brengen is hij heel belangrijk geweest in mijn smaakontwikkeling en mijn beleving van muziek.

Als toetsenist ben ik vooral gefocust op harmonieën. De melodie van *Nem Um Talvez* is mooi en treurig tegelijk en de harmonieën zijn zó rijk en onvoorspelbaar, nergens zit een voorspelbare wending. Dat trok mij heel erg aan. Het nummer staat ook voor Miles' periode van transitie, toen hij de elektrische weg was ingeslagen en synthesizers en orgels ging gebruiken. Dat was shocking in de jazz.

Eind jaren zestig evolueerde de jazz naar een ondefinieerbare uitvoeringsvorm waarin experiment, gevoel en abstractie de boventoon voeren.

Nem Um Talvez is een voorbeeld van 'eclectische fusie', een samenvoeging van verschillende stijlen. Muziek met een avantgardistische, freejazzachtige tak, maar ook een contemporaine klassieke muziek-kant, denk aan Alban Berg. Het nummer heeft een onuitwisbare indruk gemaakt, ik kwam zelf daardoor ook in een transitie, als muzikant en als producer.

Een andere Nederlandse muzikant die naast Ruben een grote invloed op mijn carrière heeft gehad, is bassist Manuel Hugas. Onze samenwerking heeft in 2003 geleid tot de

oprichting van de soulband Liquid Spirits. We hebben net een nieuw album opgenomen, waarop alle elementen die onze muziek de afgelopen dertig jaar hebben gevormd bij elkaar komen: verandering, spontaniteit, liefde voor vintage, improvisatie en invloeden van hiphop en groove-muziek. We zoeken echt het experimentele op, met Miles als belangrijke inspiratiebron. In *Nem Um Talvez* komen al die verschillende aspecten ook bij elkaar. Er zijn covers van gemaakt door muzikanten die de spirit en de geest van het liedje totaal niet begrepen hebben. Als wij het met The Jazzmeteors speelden, hielden we de melodie en de harmonieën aan, maar er zat ook vrijheid in. Miles was heel erg van het spontane. Hij probeerde de versheid van een idee in de studio vast te leggen, niet alles steeds opnieuw op te nemen. Ik vind dat een gaaf idee van hoe je muziek moet beleven, heel authentiek. Dat hele album *Live-Evil* is een van die twintig, dertig classics die steeds blijven terugkomen in je leven. Ik luister er nog vaak naar.'

Jimmy Tigges